

בש"פ 6351/20 - דוד סלומון נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6351/20

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקש: דוד סלומון

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בנצרת (כב' השופטת ע' הוד) בעמ"ת 35940-08-20
מיום 18.8.2020

בשם המבקש: עו"ד אלעד בלעיש; עו"ד מוטי מלניק

החלטה

לפני בקשת רשות לערור ב"גלגול שלישי" על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופטת ע' הוד) בעמ"ת 35940-08-20 מיום 18.8.2020 במסגרתה התקבל ערר המשיבה על החלטת בית משפט השלום (כב' השופט א' ספדי) במ"ת 32386-06-20 מיום 17.8.2020 אשר הורה על מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני.

הרקע לבקשה

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום אשר מייחס לו עבירות של אימים והטרדה באמצעות מתקן בזק. על פי עובדות כתב האישום, לאחר שנפרדה המתלוננת מהמבקש, עמה היה בקשר זוגי במשך מספר חודשים, שלח לה המבקש הודעות והתקשר אליה באופן תדיר תוך שהוא מעביר לה מסרים מאיימים ותמונות מאיימות בכוונה לעורר בה

פחד.

2. ביום 23.6.2020 קבע בית משפט השלום כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת החשדות המיוחסים למבקש וכי מתגבשת עילת מעצר בעניינו, נוכח קיומו של חשד סביר כי הוא יסכן את בטחונה האישי של המתלוננת. בית המשפט ציין כי החשש מפני מסוכנותו של המבקש מתגבר במקרה זה נוכח התנהלותו האובססיבית, מכך שמעשיו הלכו והחריפו עם הזמן ונוכח עברו הפלילי. בית המשפט הורה על הגשת תסקיר מעצר מטעם שירות המבחן, בציינו כי חלופת מעצר בקרבה גיאוגרפית לביתה של המתלוננת תהיה בעייתית.

3. חלו עיכובים בהגשת התסקיר עקב המגבלות שהושטו על מפגש עם אסירים בבתי הסוהר בשל משבר הקורונה כמו גם שביתת העובדים הסוציאליים, והדיון בעניינו נדחה. בשלב מסוים, ביום 26.7.2020 הגיעו הצדדים להסכמה, במסגרת אחד מהערישים שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי (עמ"ת 49195-07-20), לפיה "ככל שלא יוגש התסקיר במועדו, ייבחנו חלופות שיועמדו בפני בימ"ש קמא על ידו." עוד צוין בהחלטה שניתנה באותו הליך כי "האמור הינו מבלי להביע עמדה כלשהי ביחס לאפשרות שחרור לחלופה או ביקורת אחרת לענין תוכן ההחלטה, ובית המשפט קמא יבחן את הדברים ויכריע על פי שיקול דעתו".

4. בהתאם לכך, עוד טרם התקבל התסקיר, נבחנה על ידי בית משפט השלום אפשרות מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו, ונחקרו קרוביו שביקשו לשמש כמפקחים. כמו כן, ביום 11.8.2020 הוגשה חוות דעת מטעם מנהלת הפיקוח האלקטרוני על פיה קיימת היתכנות לפיקוח אלקטרוני בכפוף למספר הערות.

5. ביום 16.8.2020 הוגש תסקיר מעצר במסגרתו לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחרור המבקש ממעצר. במסגרת התסקיר צוין כי בהתחשב ברמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמבקש, יש מקום להציע חלופה המציעה הרחקה גאוגרפית מהמתלוננת, מה שאין כן בחלופה שהוצעה. כמו כן צוין כי המפקחים המוצעים לא הגיעו לפגישות שתואמו עמם.

6. ביום 17.8.2020 התקיים דיון בעניינו של המבקש בבית משפט השלום, בסופו הורה בית המשפט על מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו. זאת לאחר שנקבע כי מתקיימים נימוקים המצדיקים סטייה מהמלצת שירות המבחן. זאת בהתחשב בין היתר בכך שלא נצפית סכנה מוחשית כי המבקש יבצע מעשי אלימות פיזיים נגד המתלוננת; מכך שחלפו חמש שנים מאז המעשים אשר לא חזרו על עצמם; מכך שעברו הפלילי של המבקש אינו כה מכביד; מהתרשמות בית המשפט כי המפקחים שהוצעו (אביו ואחותו) הינם אנשים נורמטיביים אשר מבינים את תפקידם. תימוכין לעמדה זו מצא בית המשפט באחת מהחלטות בית המשפט המחוזי שניתנה בנדון.

7. על החלטת בית משפט השלום הגישה המדינה ערר לבית המשפט המחוזי, אשר התקבל בהחלטה מיום 18.8.2020 במסגרתה נקבע כי המבקש ייוותר במעצר מאחורי סורג וברית. בית המשפט המחוזי קבע כי לאור המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמבקש, אין במעצר בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו, הנמצא במרחק של כשני קילומטרים בלבד ממקום מגוריה של המתלוננת, כדי לאיין את מסוכנותו. בנוסף צוין כי קיים ספק לגבי התאמתם של המפקחים לבצע את תפקידם, כאשר אביו של המבקש ציין בחקירתו בפני בית משפט השלום כי אינו מודע למעשי המבקש, ואחותו הודתה כי יש לה עבר פלילי. בנסיבות אלו, נקבע כי ראוי היה כי שירות המבחן יתרשם מאותם מפקחים טרם תינתן החלטה בעניין. יחד עם זאת, צוין כי ככל שיציג המבקש חלופה אחרת, ניתן יהיה לבחון ולשקול אותה לגופה.

8. מכאן לבקשה שלפני, במסגרתה טוען המבקש בעיקר, כי השתלשלות האירועים נטעה בליבו ציפייה כי בסופו של דבר, יעצר בפיקוח אלקטרוני במסגרת החלופה שהוצעה על ידו, אשר נבדקה על ידי בית המשפט וגם נבחנה היתכנותה. בנוסף מדובר בעבירות שבוצעו "במרחב הטכנולוגי" בלבד ללא כל מגע או מפגש פנים אל פנים בינו לבין המתלוננת. כמו כן שגה בית המשפט המחוזי בכך שהורה על מעצרו מאחורי סורג ובריא, בהתחשב במשך תקופת המעצר הארוכה הצפויה בהיתן אופי העבירות בהן הוא מואשם, והעונש הצפוי לו אם יורשע, שאינו כבד.

דיון והכרעה

9. הלכה היא כי רשות לערור ב"גלגול שלישי", גם בהליכי מעצר, תינתן רק במקרים חריגים המעוררים שאלה עקרונית או ציבורית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים להליך, או כאשר נגרם למבקש עיוות דין (וראו לאחרונה: בש"פ 6116/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (10.9.2020); בש"פ 6291/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 2 (9.9.2020)). הבקשה אינה מעוררת כל שאלה בעלת חשיבות עקרונית או ציבורית החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, והמבקש אף לא טען כי מתעוררת במקרה זה שאלה עקרונית כאמור. לא למותר לציין כי בכך שערכאת הערעור הגיעה לתוצאה שונה מהערכאה הדיונית אין כדי להוות עילה כשלעצמה למתן רשות לערור על החלטת ערכאת הערעור (ראו למשל: בש"פ 6038/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (31.8.2020)). החלטת בית המשפט המחוזי תחומה לנסיבות המקרה הספציפי, לבחינת המסוכנות הקונקרטית הנשקפת מהמבקש, ולשאלה אם ניתן ליתן בו אמון חלף התסקיר השלילי שהוגש בעניינו במסגרתו גם לא נבדקו כלל המפקחים המוצעים. מכאן אפוא כי אין כל מקום להיענות לבקשה.

10. עוד יצוין כי טענת המבקש כי העבירות בוצעו "במרחב הטכנולוגי" ללא "מגע יד אדם" וגם מטעם זה אין מקום להעריך את מסוכנותו באופן מופרז, אינה מקובלת עלי. אין בכך שהעבירות בוצעו באמצעות יצירת קשר עם המתלוננת באמצעים טכנולוגיים כדי להטות את הכף לעבר מעצרו בפיקוח אלקטרוני. זאת שכן, אם בכלל, מהווה הדבר שיקול שאינו תומך במעצר בפיקוח אלקטרוני. כפי שנאמר זה מכבר על ידי בית משפט זה במסגרת בש"פ 9312/17 פלוני נ' מדינת ישראל, (7.12.2017):

"העובדה שמדובר ב'עבירות אינטרנט' משליכה גם על הקושי בנטרול המסוכנות הנשקפת מהעורר בכל חלופה ביתית, לרבות בפיקוח אלקטרוני. העבירות בענייננו בוצעו בעיקרן בתוך כותלי ביתו של העורר, והחשש בנוגע לעורר אינו ביציאתו מהבית, שלכך מיועד הפיקוח האלקטרוני, אלא להמשך פעילותו מתוך הבית. בעידן הנוכחי קשה עד בלתי אפשרי למנוע גישה לאינטרנט, בעיקר באמצעות מכשירים ניידים לסוגיהם" (שם, פסקה 12).

הבקשה נדחת.

ניתנה היום, כ"ד באלול התש"ף (13.9.2020).

ש ו פ ט